

Ordføreren (Ingvard Jensen): Klagen over Valget i Københavns 8de Kreds har været Genstand for kriminel Undersøgelse, og denne har ført til det Resultat, at der ikke under Valget er sket saadanne Fejl, at de have kunnet have afgørende Indflydelse paa Valgets Udfald.

Det første af Klagens 3 Punkter angaar den Omstændighed, at Bestyrelsen for Højres Vælgerforening i Kredsen, der har udsendt Valgkort til Vælgerne, ogsaa har sendt saadanne Kort til Folk, der ikke havde Stemmeret, nemlig til nogle paa Tillægs- eller Suppleringslisten opførte. Klagen vedrørende dette Forhold har for saa vidt vist sig at være rigtig, som der ogsaa er afgivet Stemmer af ikke valgberettigede, nemlig af tre, som have staaet paa Tillægslisten. At de to ikke havde Stemmeret, fremgik klart og tydeligt af Valglisten, for den tredies Vedkommende er der det at bemærke, at han var opført som valgberettiget paa Listen et Aar, før han havde Valgret. Men dersom Listeføreren havde set nøje efter, vilde han ikke alene for de to Vedkommende, men ogsaa for den tredies have været paa det rene med, at de ikke havde nogen Valgret. For den tredies Vedkommende var det nemlig anført, at han var født den 9. Januar 1880, og 'saa kunde han selvfølgelig ikke have Valgret den 5. Januar 1909. Det er imidlertid væsentlig Listeføreren Skyld, at vedkommende er kommen til at stemme, men det er naturligvis ikke meget flatterende for Vælgerforeningens Ledelse, at den har indladt sig paa uden nøje Undersøgelse at sende Valgkort til Folk, der stod paa Listen, men i Virkeligheden ikke var Vælgere.

Det andet Klagepunkt angaar en Vognmand Andersen, som har stemt i Kredsen, men som mentes at have fast Bopæl et andet Sted. Dette er ikke undersøgt af Kriminalretten, men da vedkommende har afgivet sin Stemme i Kredsen, er der i og for sig ikke noget til Hinder for, at han har gjort det med fuld Ret, idet han rimeligvis ikke har forladt Kredsen saa tidlig, at han er gaaet ud af Valglisten.

Men saa kommer det tredie Punkt i Klagen. Derom maa det siges, at det er mindre heldigt, at dette Klagepunkt er fremkommet, det burde ikke være sket. Der er givet en Liste over en hel Del Mænd, som skulde have stemt, men som efter Klagerens Mening enten skulde være døde eller bortflyttede eller syge, saa at de ikke have været i Stand til at afgive deres Stemme. Ved Undersøgelsen har

det vist sig, at af dette store Antal — saa vidt jeg erindrer 110 — er der kun 3, der i den Henseende kan være nogen Betænkkelighed ved. Enten ere de ikke opførte som stemmende, altsaa ikke afkrydsede paa Listen, eller det er godtgjort, at de have været til Stede og afgivet deres Stemme. For den allerstørste Parts Vedkommende er der saaledes ingen Indsigelse at gøre. Der bliver kun 3 Tilfælde tilbage. De to af disse have ikke været Genstand for Undersøgelse, Kriminalretten har rimeligvis ikke kunnet faa fat paa de paagældende. Der er ikke i Forhørene udtalt noget om, hvorledes disse Tilfælde ere undersøgte, men de staa blanke. Altsaa høre de to paagældende til dem, der i det mindste ere tvivlsomme som Vælgere. Saa er der en tredie, hvis Hustru for Retten har afgivet det Vidnesbyrd, at han umuligt kunde afgive sin Stemme, for han var bortrejst, saa det maa være en anden, der har stemt i hans Sted.

I alt bliver der saaledes højst 6 tvivlsomt afgivne Stemmer, og da Forskellen var 16, kan der ikke være nogen Tvivl om, at Kandidaten er valgt med et Flertal af gyldige Stemmer, og at Valget derfor maa godkendes. Men at der er afgivet Klage under en saadan Form og i et saadant Omfang, som det her har været Tilfældet, er naturligvis uheldigt, og det bliver ikke bedre ved, at vedkommende Klager for Retten har afgivet et Vidnesbyrd om, at det Grundlag, hvorpaa han har indgivet Klagen, i Virkeligheden er meget løst. Han siger for Retten: „Naar det i Skrivelser af 4. Juni under Nr. 3 hedder, at der er grundet Formodning om, at der i ikke ringe Udstrækning er stemt for syge, døde og bortrejste, som ikke have givet personligt Møde, ligger der ikke til Grund for denne Udtalelse noget Tilfælde, hvor han eller Foreningen har vidst, at saadan Afstemning var sket, men man gik ud fra, at saadant jævnlige sker ved Valgene, og at det derfor ogsaa kunde antages, at noget saadant var sket ved det heromhandlede Valg. Han eller Foreningen vidste derfor heller ikke ved Listernes Indsendelse, hvorvidt der for de der opførte Vælgere virkelig var afgivet Stemme eller ikke“. Saadanne Klagemaal ere i Virkeligheden i høj Grad uberettigede, og Udvalget har været enigt om at udtale, at det var ønskeligt, at Klager, som indgives til Folketinget, var bedre begrundede end denne. Det er efter min Mening en meget spagfærdig Form for at udtale som sin Mening, at den Slags Klagemaal ikke